

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jamen fru Charlotte Dyremose tager helt fejl. Jeg synes, det her er et fantastisk godt forslag. Det, jeg bare ikke kan forstå, er, hvorfor danske universiteter skal leve med de dårligere vilkår i konkurrencen, der betyder, at de ikke kan få penge til studerende, som ikke består deres eksamen, i modsætning til udenlandske universiteter.

Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan være et led i en intelligent og klog globaliseringsstrategi, at man svækker danske universiteters konkurrenceevne i forhold til udenlandske universiteter.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er, fordi hr. Per Clausen åbenbart ikke hørte det, jeg sagde. Jeg må jo ikke have forklaret det tydeligt nok. Men vi fra konservativ side ser det fra den studerendes perspektiv. Det væsentlige for os er altså, at uanset hvor en dansker studerer henne, så kan man gøre det. Om det er på et dansk universitet, eller om det er via en samarbejdsaftale på et udenlandsk universitet, så risikerer man ikke at stå i økonomisk ruin, hvis man ikke kan klare studierne.

Det mener vi er en nødvendig forudsætning for, at alle mennesker tør tage springet og tage sig en uddannelse. Fordi for nogle vil det jo betyde, at man ikke tør tage uddannelsen, hvis man risikerer at stå med en kæmpe stor regning, hvis nu det går galt. Det er vores perspektiv.

Så er det jo ikke anderledes, end at vi også på en masse andre områder netop arbejder for, at de danske universiteter skal have en høj og god standard, så det bliver attraktivt at tiltrække også udenlandske studerende, sådan at man altså ikke kun skal tiltrække de danske, men også de internationale studerende.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg deler til fulde fru Charlotte Dyremoses begejstring over nogle af de muligheder, der åbner sig for studerende i forhold til at læse i udlandet. Så langt, så godt.

Jeg skal først spørge til fru Charlotte Dyremoses vurdering af, hvor mange studerende der kommer til at benytte sig af det, for fru Charlotte Dyremose sagde, at det var muligheder for alle studerende. Hvis alle studerende tager tid i udlandet, så må man også interessere sig for de

studerende, der bliver her, netop hvis man har studenterperspektivet som det vigtigste perspektiv.

For hvis man f.eks. ser for sig, at 50 pct. af et hold tager af sted, så er der kun 50 pct. finansiering tilbage til holdets undervisning for dem, der ikke er af sted. Derfor vil jeg spørge fru Charlotte Dyremose, om man har en forestilling om, at der er smertegrænser i forhold til, hvor underfinansieret undervisningen kan være for de studerende, der bliver og skal modtage undervisning på en dansk uddannelsesinstitution.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Først og fremmest tror jeg desværre ikke, at det vil være halvdelen af en årgang, der vælger at tage til udlandet. Som fru Margrethe Vestager også selv var inde på, er det jo glædeligt, hvis flere unge mennesker har modet til at tage til udlandet, så det synes jeg absolut ikke vi skal sætte begrænsninger på.

Jeg synes sådan set, det er væsentligt, at vi også sikrer, at de danske universiteter har en kvalitet, så de også tiltrækker studerende fra udlandet og ikke kun dem, der går her gratis via stipendier. Det er jo noget af det, der så også kan være med til at finansiere danske universiteter, når de er tilstrækkelig gode.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det synes jeg er en i virkeligheden meget sjælden klar anerkendelse af det problem, der er, hvis der er mange studerende, der ikke er med til at finansiere undervisningen, fordi den så alt andet lige bliver dårligere for de studerende, der bliver tilbage. Det forekommer så bare lidt underligt, at svaret er at tiltrække udenlandske studerende.

Fru Charlotte Dyremose må vide, at efter at man indførte betalingsreglerne, er antallet af udenlandske studerende faldet dramatisk, og hun må også vide, at antallet af stipendier til udenlandske studerende er meget, meget begrænset i forhold til, at vi her laver en åbning, som sådan set direkte tager ressourcer væk fra de studerende i fællesskab til fordel for den studerende som enkeltperson.

Så har Det Konservative Folkeparti en smertegrænse, hvad angår finansieringen af undervisningen af de studerende, der bliver i Danmark, og som ikke er rejst af sted?